

Med vänl. hälsningar till alla vid Folkblivarkivet! 'Från Knut!'

Kvällen under Västoxas.
Fredagen den 6 februari 1998

Minnet av en storm

Den första mars år 1949 var en stormdag, som många som härstammar från Blekinges yttre, östra, skärgård, kan erinra sig.

På morgonen ovanstående dag, gick de fiskebåtar som då fanns på ön Ungskär ut på havet för att de skulle bärga sina fiskeredskap som hade legat ute på natten.

Då fisket var i full gång blåste emellertid en häftig snöstorm upp. Stormen ökade alltmer i styrka och kraftiga snöbyar förvärrade ytterligare situationen. Höga brottsjöar gick in mot land så att fiskebåtarna inte kunde följa den vanliga in-seglingsleden. I stället måste båtarna köra en lång omväg som tog många timmar längre tid än dessa fiskare hade beräknat.

Hela befolkningen i skärgården var naturligtvis oroliga för dessa fiskare. Man ringde mellan öarna. En fiskare som varit ute på havet sade:

– Det blir svårt för dem alla att sträva sig i land!

Klockan fyra på eftermiddagen siktades emellertid den första båten. Strax efter anlände ytterligare två fiskebåtar. Nu saknades endast en båt. Det var fiskebåten "Anita" av Ungskär. "Anitas" besättning bestod av tre man.

Jag gav dock inte upp hoppet om att de skulle klara sig iland. Men folkets hopp fick svåra törnar. Den svåra snöstormen tilltog i styrka. Samtidigt slocknade den elektriska fyrbelysningen på ön. Mörkret och kvällen kom. Alla var modfälda. Skulle de klara sig iland? Ingenting syntes i den verkligt svåra snöstormen.

Glädjande nog klarnade det upp sent på kvällen. Då siktades ett ljus från ett

närbeläget grund. Det var "Anita" som signalerade om hjälp. Öns fiskare signalerade från land med strålkastare att man hade uppfattat nödsignalerna. I det svåra vädret rodde fyra man ut i en stor roddbåt och lyckades även ta sig fram till haveristen.

Besättningen på "Anita" hade då givit upp hoppet om räddning. När roddbåten kom fram syntes ingen man på däck... De tre männen hade nämligen gått ner i kajutan för att inte förfrysas. De tre nödställda männen var oerhört stela av köld. Genomvåta kläder, kyla och snöstorm hade de kämpat emot.

De var nu glada över att räddningen kom. Man lät lanternan brinna ombord och man lade ut ett ankare. Sedan lämnades den grundstötta "Anita".

På morgonen dagen efter hade "Anita" slitit sig från grundet. Trots energiska spaningar av såväl flyget som flottan hittades inte den drivande "Anita" på grund av den grova sjön. Den 5 mars kom emellertid en rapport genom radion att en dansk ångare hade siktat den drivande båten norr om Svaneke på Bornholm.

"Anitas" besättning reste till Bornholm. På Bornholm fick besättningen se en syn av mindre trevligt slag; stormen hade slagit deras båt långt upp på land – endast spillror fanns kvar! Bornholmsfiskarna visade sig vara goda kolleger. De ställde till ett kalas för sina svenska kolleger. "Anitas" besättning var tacksamma, de behövde denna vänliga gest.

Kurt Andersson
Knut